

~~α ω~~ !
Lecturis
sc.

Quod iam praestandum est praecclarissimo viro testimonii atque commendationis officium, nemini equidem lubentius maioriq[ue] cum voluptate praestitisse me arbitror. Subuerendum tamen videbatur, ne apud eos, quibus, quam tenero affectu illum complectar, non ignotum est, non nihil auctoritatis atque fidei, commendationi meae decedat. Siquidem amore atque benevolentia non minus, quam odio ac inuidia, menti tenebras offundi, ut non quales in se res sunt, sed quales eas esse expetit animus, tales appareant, omnibus omnino constare arbitror. Verum enim vero cum illud in primis hac in causa considerandum sit, quibus rebus amor ille atque benevolentia et coaluerit primum, et conseruetur atque augeatur, Spero fore, ut apud aequos rerum aestimatores, nihil de vi et pondere huiusce commendationes, si modo utique habet auctoritatis quidquam, deminuat. Si igitur praecclarissimus vir, doctrinisque, quibus conue-

nit, omnibus, minime vulgariter excultus,

JACOBVS HENRICVS BALTHASAR
Pomeranus LL. AA. Magister;

tantum eo nomine carus mihi esset, quod sanguinis
me communio propinquitasque illi iungit, suspicio
forte suboriri poterat, me in comendando affectum
potius, quam rectae mentis iudicium sequi: Iam
vero, cum illa nostra cognatio iamotum quidem, qua-
lis futurus esset, olim mihi conciliauerit, cognita
autem post modum erecta ad literarum studia
indoles, et voluntas ad virtutem flexilis, magis ma-
gisque mihi comendauerint, denique praestanti-
ssimae eruditionis ac doctrinae ubertas, morumque
insignis plane cum singulari modestia coniuncta
integritas amorem illum meum, quo praeclaris-
simum virum iure suo prosequor, in tantum ad-
auxerint, ut plane, quid ad eum accedere
possit, non videam; timor non est, ut non
satis sincera atque liquida commendatio no-
stra cuiquam videatur. Neque vero haec eo
scribo, quasi multum accedere dignitatis aut
ornamenti praeclarissimo viro ista ratione
existinem; quin enim sui mores, sua erudi-
tio illum omnibus comendatissimum, sa mi

liam autem meritis in patriam et honoribus flor-
rentem, illustriorem amplioremque redditura
sint, nullus dubito; Sed quod virtus et doctrina
praeclarissimi viri hoc, qualecunque tandem
est, officium exigere a me quoddam suo iure
viderentur. Superest ut Deum immortalem
Supplex implorem, ut dona sua, certe maxima,
propria et perpetua viro praeclarissimo esse iu-
beat, viamque et campum ad illa explicanda,
Divinique Nominis amplificandam gloriam,
aperiat atque ostendat.

Jo. Franciscus Buddens
Th. D. et P. P. O.

Sexue die XXV. Octobr.
MDCCLXV.

